

Publicerad 2010-11-26 00:21 av queenia

till mina tre

Känner styrkan i Er

Svart som stenen, på mitt finger

lyser stigen framför mig

sorgen, splittrar

men valen är enkla -

utanförskapets stig är min

alltid varit det!

Och jag förstår att Ni inte är

mogna den vandringen än!

En dag kommer ni förstå

att allt jag gjort är för Er

för kärleken till Oss.

Och jag känner styrkan i Er,

den styrkan som burit

och kommer bära er

i fortsättningen.

Ni är starka, som solar,
kloka, oförutsägbara
underbara ungar!

Du min förstfödda
underbara sjuttonåring
som ger mig daglig
dos av glädje och
sanningar! Så stark
så tuff, så vacker!
Din klokhet, kaxighet
kommer bära dig
genom livet - och glöm
aldrig mina ständiga
förmaningar!

Låt aldrig någon
göra dig illa!

Du min mellantös,

så söt, underbart vacker,

orolig själ,

alltid kliat i fötterna på dig,

av hunger efter livet!

Alltid tagit för dig,

streetsmart som få!

FixarSessan - jag ler åt allt - men

får skälla mig fördärvad över

dina bravader! Nu snart sexton

och vill ut! Skall jag våga låta dig flyga?

Min pojke. Min lille mirakelpojke.

Alltid så nära. Alltid så leende, Kramig.

Så full av förståelse, empati!

Elva år, ståtlig grabb, med smilgropar

som får flickorna att drömma!

Din börda är övermäktig,

din sorg, ditt utanförskap -

tårarna rinner på mig nu!

Hur skall du klara dig?

Men jag tror på Dig,

ditt Beskydd

och din Framtid!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren queenia med Poeter.se id #34550 innehar upphovsrätten